

47. Доклѣ още говорѣше Той, ето народъ, а прѣдъ него вървѣше единъ отъ дванадесетѣхъ, нареченъ Иуда, който се приближи до Исуса, за да Го цѣлуе. Понеже такъвъ знакъ имъ бѣ далъ: когото цѣлуна, Той е.

48. А Исусъ му рече: Иудо, съ цѣлуване ли прѣдавашъ Сина Человѣческій?

49. Тия, които бѣха съ Него, като видѣха, какво ще стане, рекоха Му: Господи, да ударимъ ли на мечъ?

50. И единъ отъ тѣхъ удари слугата на първосвященника и му отсѣче десното ухо.

51. Тогава Исусъ рече: оставете дотукъ. И като се допрѣ до ухото му, исцѣри го.

52. А на първосвященниците и началниците на храма и на старѣитѣ, които бѣха на дошли противъ Него, Исусъ рече: като че ли на разбойникъ сте излѣзли съ мечове и колове, за да Ме хванете!

53. Всѣки день бивахъ съ васъ въ храма, и не дѣгнахте ржка срѣщу Мене, но сега е ваше врѣмето и властѣта на мрака.

54. Като Го хванаха, поведоха и заведоха Го въ домътъ на първосвященника. А Петъръ слѣдваше отдалечъ.

55. Когато накладоха огънь срѣдъ двора и седнаха наедно, седѣше и Петъръ между тѣхъ.

56. Една слугиня, като го видѣ седналъ срѣщу свѣтлината, възрѣ се въ него и рече: и тоя бѣше съ Него.

57. Но той се отрече отъ Него, като каза: жено, не Го познавамъ.

(47) Мат. 26, 47. Марк. 14, 43. Иоан. 18, 3. (54) Мат. 26, 57. Марк. 14, 53. Иоан. 18, 24.